

მეზობრობის ამბავი

დანიელა ნეზის და

ლუკა პატარა ბიჭუნაა, რომელსაც სხვების
მსგავსად ძალიან უყვარს თამაში.

ლუკა კითხულობს წიგნებს, უყვარს
თვითმფრინავებითა და ფუმფულა სათამაშოებით
თამაში.

ლუკა ყველაზე ბედნიერი მაშინაა, როცა
გადაეშვება ხოლმე წარმოსახვით სამყაროში, სადაც
თითქოს ყველაფერი ქრება მის გარშემო.

ლუკა ყოველთვის ბედნიერი არაა. მას იშვიათი დაავადება აქვს, რომელსაც ისეთი უცნაური სახელი ჰქვია, რომ თქმაც კი უჭირს.

ამ დაავადების გამო ლუკა ადვილად იღლება და ზოგჯერ ტკივილებიც აწუხებს. როცა დაღლილია, ძალიან მოწყენილია და გარეთ სათამაშოდაც ვერ გადის. ამის გამო ახალი მეგობრებიც ცოტა ჰყავს.

დედას და მამას ლუკა ბევრ საავადმყოფოში ჰყავდათ სხვადასხვა ექიმთან. ლუკა ხშირად ვერც იგებდა, რას ამბობდნენ მასზე ექიმები, მაგრამ ამაზე სულაც არ დარდობდა. ყველაზე მეტად ის არ მოსწონდა, რომ ბავშვებთან ერთად არ შეეძლო ეზოში თამაში.

ლუკა მოუთმენლად ელოდა სკოლის პირველ დღეს.

საკლასო ოთახში ლუკა სტივენის გვერდით აღმოჩნდა, რომელმაც ის კუბებით სახლის ასაშენებლად დაპატიჟა.

ბიჭებმა კუბებით უზარმაზარი სახლი ააშენეს და საკუთარი ქმნილებით ძალიან კმაყოფილები იყვნენ. სხვა კლასელებიც თვალს ვერ წყვეტდნენ მათ აშენებულ სახლს.

სკოლის პირველი დღე კარგად მიდიოდა! ეზოში
თამაშის დროც მოვიდა.

„მოდით გავიქცეთ!“ - თქვა სტივენმა.

„მე სირბილი არ შემიძლია,“ - მოწყენილმა უპასუხა
ლუკამ.

„უი, რა სირცხვილია,“ - თქვა გაკვირვებულმა
სტივენმა, „მე კი ძალიან მიყვარს სირბილი. გავიქცევი
ახლა და მოგვიანებით შეგხვდები“.

სტივენი გაიქცა. ლუკა ფანჯრიდან უყურებდა
ეზოში მოთამაშე ბავშვებს.

გადიოდა დღეები, ლუკა ვერ დარბოდა სხვა
ბავშვებთან ერთად და ხშირად რჩებოდა მარტო. ის
ძალიან განიცდიდა, მაგრამ არ უნდოდა, ვინმეს გაეგო
ამის შესახებ.

ზოგჯერ დედას და მამას ლუკა ადრე გამოჰყავდათ
სკოლიდან და მიჰყავდათ საავადმყოფოში. ერთხელ
ამის გამო მეგობრის დაბადების დღის წვეულების
გაცდენაც კი მოხდა.

კლასელები ამბობდნენ, რომ ლუკა მხიარული არ იყო და ამიტომ არ სურდათ მასთან თამაში. ერთმა კლასელმა დაბადების დღეზეც კი არ დაპატიჟა. როგორც დედამ უთხრა, უკეთესი იქნებოდა, ლუკა მათთან არ მისულიყო.

„რატომ უნდა დავპატიჟოთ ლუკა, როცა მას თქვენთან თამაში არ შეუძლია“, თქვა დედამ. „სულ კუთხეში ზის და არც კი ერთობა“. ლუკამ ძალიან ინერვიულა.

ერთ დღეს ლუკას მეგობარმა სტივენმა ფეხი მოიტეხა. მოტეხილი ფეხი სტივენს თაბაშირში ჩაუსვეს. სტივენი და ლუკა ახლა უკვე ერთად უყურებდნენ ეზოში მოთამაშე ბავშვებს. სტივენს ძალიან უჭირდა მთელი დღე ერთ ადგილას გაჩერება.

„რა ცუდია, რომ ფეხი იტკინე“ - უთხრა სტივენს ლუკამ, „იმედია მალე შეძლებ სირბილს.“

სტივენი დააფიქრა ლუკას სიტყვებმა. ის ცდილობდა მიმხვდარიყო, რას გრძნობდა ლუკა. ალბათ ძალიან ძნელია, როცა შენ სახლში ხარ და უყურებ, როგორ თამაშობენ სხვა ბავშვები გარეთ.

სტივენი მიხვდა, რომ ლუკას სხვა არჩევანი არ ჰქონდა, მას უბრალოდ არ შეეძლო თამაში.

რამდენიმე კვირის შემდეგ სტივენს ფეხი მოუღრჩა. მას უკვე შეეძლო სირბილი. სტივენმა გადაწყვირა, ლუკას დახმარებოდა.

ლუკას დაბადების დღე ახლოვდებოდა. ბიჭუნა თავის იუბილეს მოუთმენლად ელოდა, მაგრამ თან ძალიან განიცდიდა, რომ არავინ მოვიდოდა მოსალოცად. ლუკა კარგად ხედავდა, რომ კლასელები თავს არიდებდნენ და გაურბოდნენ მასთან ახლოს ყოფნას.

ლუკამ არ იცოდა, რა სიურპრიზს უმზადება სტივენნი....

დაბადების დღეც დადგა. ლუკა ბავშვებს თავის სათამაშო ოთახში ელოდებოდა. ოთახში ყველაფერი იყო: წვენები, ნამცხვრები, სასუსნავეები, მაგრამ სტუმრები არსად ჩანდნენ.

ლუკა მოწყენილი გაჰყურებდა ფანჯარას, იქნებ ვინმე გამოჩენილიყო, მაგრამ არავინ ჩანდა.

უცებ ლუკას გარედან ხმაური შემოესმა. კარებში სტივენი გამოჩნდა, მას სხვა კლასელებიც მოჰყვნენ.

ლუკას დაბადების დღეზე ყველა მოვიდა. მოუტანეს საღებავები, ქაღალდები, სათამაშოები. ყველა ერთად ერთობოდა, ყველა ლუკასთან ერთად იყო.

მოსვლამდე სტივენმა ბავშვებს უამბო ლუკას დაავადების შესახებ. ყველას აუხსნა, რომ ლუკას ძალიან უყვარდა თამაში, მაგრამ თავისი დაავადების გამო ადვილად იღლებოდა და ამიტომ ვერ დარბოდა მათთან ერთად ეზოში. ბავშვებმა ეს რომ გაიგეს, ერთხმად გადაწყვიტეს ლუკასთან მისვლა და თამაში.

ლუკა აღფრთოვანებას ვერ მალავდა.

დაბადების დღის მერე სტივენი ხშირად ჯდება
კლასში ლუკას გვერდით. სხვა ბავშვებიც ხშირად
თამაშობდნენ ლუკასთან ერთად საკლასო ოთახში.
ლუკას კვლავ ხშირად უწევდა სკოლიდან
საავადმყოფოში წასვლა, მაგრამ ის უკვე ამაზე აღარ
ნერვიულობდა და აღარც მარტოსულად გრძნობდა
თავს.

ლუკა გაიზარდა და ცნობილი მხატვარი გახდა. მის გამოფენებზე ყოველთვის მიდიოდნენ კლასელები, სადაც ისინი ამაყად აცხადებდნენ, რომ ლუკას მეგობრები იყვნენ. ლუკას არასოდეს დავიწყებია მეგობრების სიკეთე. მეგობრებმა მისგანაც ბევრი რამ ისწავლეს, განსაკუთრებით კი სხვა ადამიანებთან ურთიერთობა.

გეოგრაფიის ამბავი

წიგნის ორიგინალი ვერსია შექმნილია სერბულ ენაზე დანიელა ნეზისა და ივან დრაიზლის მიერ.

იშვიათი დაავადებების დღესთან თანამშრომლობის ფარგლებში, წიგნი სერბული ენიდან ითარგმნა საქართველოს თანდაყოლილ მეტაბოლურ დარღვევათა საზოგადოებისა (GSIEM) და გენეტიკური და იშვიათი დაავადებების საქართველოს ფონდის (GeRaD) მიერ.

RAREDISEAYDAY.ORG